Betico Croes in RVD-programma:

Spoedig eigen vlag en volkslied

ORANJESTAD – „Het is niet juist te stellen dat men het rustig aan kan gaan doen nu onze partij gewonnen heeft, neen juist nu moeten we meer produceren omArubaen haar bevolking te helpen," aldus MEP-leider Betico Croes in het RVD-programma dat in plaats van het gebruikelijke kwartiertje een half uur duurde. De heer Betico Croes wees erop dat het belangrijk is dat een ieder zich ten volle inzet voor de eigen identiteit en mentaliteit. Het toerisme groeit steeds meer uit en het is daarbij bijzonder belangrijk dat wij ons zelve blijven vooral door onze hartelijkheid en gastvrijheid te behouden, aldus de heer Croes. Hij kondigde aan dat in verband hiermede de eilandsraad zich spoedig zal kunnen buigen over voorstellen voor een eigen Arubaanse vlag en volkslied. Hij wist niet of de eilandsraad zal besluiten het „Aruba dushi terra" aan te houden, maar hij stelde wel dat het Arubaanse volkslied meer gezongen dient te worden. Hierom werd ook aan de radiostations verzocht hun programma's met het volkslied te openen en te sluiten, terwijl wanneer Aruba een eigen vlag krijgt deze van openbare gebouwen zal wapperen om hierdoor de wens van de meerderheid van het volk nog eens te benadrukken dat zij de aparte status voor Aruba wenst.

De heer Betico Croes — nog steeds getooid met zijn alpino muts vanwege een haartransplantatie in Colombia ondergaan — zette de telekijkers uiteen dat vanwege de verschillende functies die hij bekleedt, zoals Statenlid, leider van de partij in regeringsfractie en bestuurscollege en adviseur van het BC het soms moeilijk is de zaken gescheiden te houden op landelijk of eilandelijk gebied, omdat hij de plannen van zijn partij in het algemeen naar voren wenst te brengen. Hulde bracht hij aan het bestuurscollege dat een maand van hard werken achter de rug heeft en op velerlei gebied zoals op landbouw en toerisme getoond heeft liefde voor zijn werk en Aruba te hebben

In verband met het bezoek van ged. Gomez aan Venezuela merkte de MEP-leider op dat bekend is dat verkeer en vervoer onder de centrale regering valt, maar dat nu ook bekend is dat dit bestuurscollege ten allen tijde bereid is daadwerkelijk voor de belangen van Aruba op te komen. Hij vertelde verder dat er hard gewerkt wordt om nu eindelijk eens — er is al jaren over gepraat — van de Nassaustraat een promenade te maken, waarbij tevens een behoorlijke feestverlichting zal komen.

Ten aanzien van de Aparte status wensen van de meerderheid van het volk vertelde de MEP-leider dat hij eind augustus met de Statendelegatie naar Den Haag zal reizen om de Kamerdebatten over Suriname bij te wonen. Ook daar, aldus Betico Croes, zal Aruba wederom haar stem laten horen zoals dit binnenkort ook zal gebeuren bij de omliggende landen waarvoor met de betrokken consuls reeds contacten werden gelegd.

De heer Betico Croes stelde nog eens dat wijlen Henny Eman en Juancho Irausquin in 1951 van Nederland geen „aparte status" konden krijgen omdat Nederland zich beriep op de grondwet waarin men als gebieden alleen Nederland, Suriname en de Antillen kende. Doch ditmaal zal men ons daar niet meenemen, aldus Betico Croes. Wij zijn zelfs bereid de datum voor onafhankelijkheid van Aruba te noemen, mits Nederland ons de nodige garanties biedt, ondermeer voor erkenning door internationale organisaties. Wij moeten nu meer dan anders op ons standpunt staan, aldus de MEP-leider. Nederland zal het misschien met hulp van politici van de andere eilanden opnieuw willen proberen, maar dat zullen wij onder geen omstandigheden nemen. Wij blijven staan op wat de meerderheid van ons volk duidelijk gekozen heeft.

Ten aanzien van de bursalen die vrijdagavond door Betico Croes in Basiruti werden toegesproken, waarbij gewezen werd dat een studiebeurs geen privileges geeft maar wel plichten ten opzichte van de gemeenschap, stelde hij zaterdagavond dat wanneer er een aanvrage voor een beurs van land of eiland meende niet goed behandeld te zijn, hij te allen tijde bij hem kan aankloppen.

De heer Croes kondigde aan dat spoedig de nieuwe eilandsraadzaal voor het Arubaanse parlement officieel in gebruik zal worden genomen met het „Aruba dushi terra" waarbij uitvoerig stil stond bij een eigen vlag en volkslied voor Aruba. Tenslotte vertelde hij dat de heer Rafael Estrada die destijds door het BC naar Caracas werd gezonden en belast met het toeristenbureau aldaar doch korte tijd later wegging en in dienst van een particulier bedrijf trad, weer op Aruba is om het BC te adviseren.

Ook ir Cesar Terzano zal naar Aruba komen om het BC te adviseren in verband met de exploitatie en exploratie van olie alsmede opzet van een planbureau.

Minister Vos danst de Simadanza open

ORANJESTAD. — Afgelopen zaterdag, 2 augustus, werd op bijzonder feestelijke wijze de nieuwe balletschool Simadanza geopend. Deze dansschool wordt geleid door Astrid Salazar, Diana Wever-Antonette en Ina Profeet. Minister Watty Vos opende de school, nu eens niet door het doorknippen van een lint, maar door op de klanken van een caha di orgel, samen met Astrid Salazar, de grote balletzaal binnen te komen dansen, waar alle genodigden hen beiden met een warm applaus begroetten.

Na deze heel originele openingsceremonie dankte minister Watty Vos voor de eer die hem te beurt was gevallen deze school te mogen openen. Hij benadrukte in zijn speech nog eens hoe belangrijk de opvoeding van onze jeugd is, vooral op cultureel gebied. „Omdat we in de niet al te verre toekomst op eigen benen zullen komen te staan, is het van groot belang, dat de jeugd opgevoed wordt in de eigen cultuur. Deze opvoeding zal zeker in goede handen zijn bij deze drie dames, die ook in het verleden al meerdere malen hun capaciteiten hebben bewezen bij diverse culturele activiteiten", aldus de minister.

Ook zag minister Vos het als een heel goed en gezond teken, dat dit initiatief, het opzetten van een zo groot project, waar toch wel enige risico,s aan zijn verbonden, tóch vol vertrouwen werd genomen. Hij zag dit als een teken van gezond vertrouwen in de toekomst van Aruba. „Wij moeten allemaal meehelpen om van deze school, die echt iets van ons zelf, van onze eigen cultuur is, een groot succes te maken", aldus minister Vos.

Onder grote belangstelling opende minister Watty Vos zaterdagmiddag in de Zuidstraat de nieuwe Dans en balletschool Simandanza. Op de foto's de minister tussen de gasten, enige dansen en drie enthousiaste en gelukkige leidsters Astrid Salazar, Diana Wever-Antonette en Ina Profeet.

Hard werken

Daarna gaf mej. Burney Every, die deze middag op bijzonder enthousiaste manier de taak van ceremoniemeesteres vervulde, het woord aan Astrid Salazar. Astrid bedankte alle aanwezigen voor hun belangstelling en vertelde eerst iets over het ontstaan van de naam van de school: Simadanza. „Simadanza is een samenvoegsel van het woord Danza en Simadan. We weten allen — aldus Astrid Zalazar — dat het woord simadan oogstfeest betekent. Maar vóór het zover is dat er geoogst kan worden, moet er eerst gezaaid en hard gewerkt worden. De oogst is een kroon op het harde werken. Dat is óók zo bij het dansen. Door hard werken kan er heel veel bereikt worden en daar wil deze school bij helpen. Uit dit idee werd de naam van de nieuwe balletschool geboden.

Dansen is leven en leven is dansen, aldus Astrid. In de danskunst is ons eigen lichaam het instrument. Wanneer we dit instrument ten volle willen benutten, moeten we het een zekere discipline opleggen, om het volkomen te beheersen. Hoe méér we het lichaam beheersen, hoe méér we er mee kunnen doen (total control betekent dan ook tegelijkertijd total freedom, totale vrijheid om ons in de dans te uiten, wat van ons zelf in de dans te leggen, met het lichaam als ideaal instrument."

Vervolgens werde de toast uitgesproken door Burney Every en werden alle aanwezigen uitgenodigd om buiten de dansshow te gaan zien. Staande op het grote podium, vertelde Burney, bij het aankondigen van elke dans, iets over het ontstaan ervan.

Quadrilla

De eerste dans waarvan de vele toegestroomde toeschouwers konden genieten was een quadrilla. Veel ouderen zullen zich misschien nog herinneren dat vijftig à zestig jaar geleden de quadrilla „in stijl" werd gedanst. De dansparen die deze middag de statige en toch heel gracieuze dans uitvoerden, werden, net als bij de Amerikaanse „square-dance", tijdens de dans geinstrueerd. Bij deze veel statiger dans gebeurde dat vroeger — en ook nu — in het Frans door Astrid, die zoals dat toen heette, de cavalier conducteur was. De dames waren gekleed in mooie ouderwetse bloeses met hoge kanten kraagjes, schootjes en lange pofmouwen met breed manchet en heel wijde blauwe rokken, en hadden een rode bloem in het haar. De heren in keurige zwarte pakken met „dashi poeshi", en een rode roos in het knoopsgat, die zij tijdens de dans van hun dame kregen. De muziek voor alle dansen werd speciaal voor deze gelegenheid opgenomen door een conjunto, omdat er geen platen van bestonden.

Na deze dans konden de aanwezigen genieten van de klanken van het cah'orgel van Alejandro Farro en daarna werd een Baile di Sinta, een lintendans, uitgevoerd. Deze keer niet om een boom, maar op de manier waarop deze vroeger binnenshuis werd uitgevoerd. De prachtige kostuums van de dames in allerlei pasteltinten waren dezelfde kleur als de linten, en de heren waren geheel in het wit gekleed met pargata's aan de voeten. Ook deze dans werd feilloos gedanst. Vervolgens speelde onze bekende Padu del Caribe enkele stukken met Erik Peterson en Alex Batist als begeleiders. Daarna werd door een van de leraressen Diana Wever-Antonette, een prachtige mazurka (Esperanza) gedanst, op de muziek van Tipico Santa Rosa, die door alle toeschouwers ademloos werd gadegeslagen. Daarna werd door enige leerlingen een komische mazurka uit Duitsland gedanst, die eveneens erg in de smaak viel bij het publiek. Vervolgens speelde Vivian Anaya-Lampe een stuk, gecomponeerd door haar vader Padu del Caribe: Arubanita.

Klapstuk: tumba

De volgende dans was een prachtige wals uitgevoerd door zes jongedames in schitterend mooie witte japonnen met brede stroken en kant afgezet en met fijn roze lint versierd. De dans was echt gechoreografeerd om de prachtige wijde rokken te doen uitkomen, en het geheel gaf een goede indruk, hoe statig en mooi de dansfeesten van vroeger moeten zijn geweest. Hierna speelde Padu het bekende nummer Dahlia. En tot slot kwam het klapstuk van de voorstelling, een echte tumba, met groot enthousiasme uitgevoerd door héél jong en oud. De grote groep, gekleed in kleurige folkloristische kostuums met strohoeden en, op de oude manier geknoopte, hoofddoeken, oogstte zo'n daverend succes bij het publiek, dat deze tumba nog een keer moest worden herhaald.

Niet alleen de dames die alle dansen uitvoerden, maar ook vooral de heren, van heel jong tot oud, verdienen een compliment voor de voortreffelijke wijze waarop zij alle dansen brachten. Dat alles was natuurlijk alleen mogelijk door de uitstekende leiding van drie leraressen van de nieuwe balletschool Simadanza, die met deze show een fantastische reclame hebben gemaakt voor hun capaciteiten. Deze bijzonder geslaagde openluchtshow vóór de nieuwe school in de Zuidstraat no. 11 (de vroegere Watapanaclub) is zondagmiddag nog eens herhaald en was voor iedereen gratis te zien.

R.v.R.